

POSTANOWIENIE

Dnia 6 września 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Żmij

w sprawie z odwołania T.H.
od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych
o zasiłek chorobowy,
na skutek zażalenia T.H. od postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 14 grudnia 2022 r., w sprawie o sygn. I NWW 6/23,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 6 września 2023 r.

odrzuca zażalenie.

(P.S.)

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie sygn. akt I NWW 6/22 Sąd Najwyższy oddalił wniosek T.H. o wyłączenie sędziego Sądu Rejonowego w K. od orzekania w sprawie o sygn. IV U [...].

Na powyższe postanowienie 24 lutego 2022 r. T.H. wniósł zażalenie.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Zażalenie z uwagi na jego niedopuszczalność podlegało odrzuceniu.

W pierwszej kolejności podkreślić należy, że orzeczenia Sądu Najwyższego nie podlegają zaskarżeniu. Orzeczenie Sądu Najwyższego jest orzeczeniem ostatecznym (ostatniej instancji) i dlatego nie podlega zaskarżeniu.

Wyjątek musiałby być wyraźnie wskazany w ustawie. W przedmiotowej sprawie brak jest takiego wyjątku w ustawie o Sądzie Najwyższym, czy w ustawie Kodeks postępowania cywilnego. Podstawy do wywiedzenia zażalenia nie stanowi również wskazywany w zażaleniu art. 26 § 2 u.s.n., a także przytoczone orzeczenie ETPCz. Sąd Najwyższy nie rozpoznaje sprawy w toku instancji, lecz poza tokiem instancji w szczególnych przypadkach wymienianych ww. ustawach. Wynika z tego, że Sąd Najwyższy rozpoznaje sprawy wyraźnie przypisane (postanowienia Sądu Najwyższego: z 18 maja 2022 r., I NO 5/22; z 9 lutego 2017 r., II PO 1/17).

Niezaskarżalność orzeczeń Sądu Najwyższego uwagę w swoim orzecznictwie podkreśla również Trybunał Konstytucyjny. W wyroku z 13 października 2015 r. w sprawie o sygn. akt SK 63/12 Trybunał stwierdził, że w świetle konstytucyjnej roli Sądu Najwyższego, ogólna zasada niezaskarżalności orzeczeń wydawanych przez Sąd Najwyższy, uwarunkowana jest modelem funkcjonowania Sądu Najwyższego w systemie organów władzy sądowniczej.

Niezależnie od powyższego katalog orzeczeń zaskarżalnych zażaleniem do Sądu Najwyższego jest ściśle limitowany (postanowienia Sądu Najwyższego z 27 kwietnia 2017 r., I PZ 2/17; z 29 sierpnia 2023 r., III CZ 7/23). Zgodnie z art. 394¹ § 1 k.p.c. zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje na postanowienie sądu drugiej instancji odrzucające skargę kasacyjną oraz na postanowienie sądu drugiej lub pierwszej instancji odrzucające skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Stosownie do § 1¹ przytoczonego przepisu, zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje także w razie uchylenia przez sąd drugiej instancji wyroku sądu pierwszej instancji i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania. Z kolei jak stanowi § 3, do postępowania przed Sądem Najwyższym toczącego się na skutek zażalenia stosuje się odpowiednio art. 394 § 2 i 3, art. 395, art. 397 § 1, art. 398⁶ § 3, art. 398¹⁴, art. 398¹⁵ § 1 zdanie pierwsze, art. 398¹⁶, art. 398¹⁷ i art. 398²¹.

Zaskarżone postanowienie nie należy do żadnej z kategorii spraw wymienionych w art. 394¹ § 1 i 1¹ k.p.c. Z tych względów nie przysługuje na nie zażalenie do Sądu Najwyższego.

Mając na uwadze powyższe, zażalenie T.H. podlegało odrzuceniu jako niedopuszczalne.

[ł.n]